

Naša misel

Glasilo učencev in dijakov Zavoda za

slepo in slabovidno mladino

Ljubljana

Letnik XXXVIII, št. 1

Tudi najmlajši v predšolskem oddelku v Zavodu za slepo in slabovidno mladino se imamo super. Če pa se včasih malo dolgočasimo, si dan hitro takole popestrimo:

Joj, to pa ni moja obleka!!

Naš razred se predstavi

Sem Nejc. Hodim v drugi razred. Doma sem s Ptujске Gore. Rad imam mamico, atija in sestrico Aljo. Alja mi nič ne nagaja. Velikokrat se skupaj igrava. V jeseni bova oba hodila v šolo. V šoli imam najraje matematiko.

Jaz sem Klavdija. Hodim v tretji razred. Doma sem iz Sežane. Tam imam mamo Jadranko, Valentino, Robija in Elvisa. Če sem pridna v šoli, grem lahko k noni Cvetki. Skupaj greva v trgovino, na pošto in na sprehod. Otrokom v šoli rada pripovedujem pravljice.

Jaz sem Anja. Hodim v četrti razred. Imam mamo, babi, dedka in Anžeta. Pišem, rišem, telovadim. Ob sredah hodim k Anamariji. Popoldan se igram z medvedki in vozim kolo. Medvedki so velikokrat strgani. Babi in mami jih zašijeta. Ob sobotah gremo v Arboretum. Tam gledam rože in račke.

Meni je ime Filip. Hodim v peti razred. Živim v Laškem. Včasih sem imel najraje sintesajzerje. Sedaj so mi vseč računalniki. V njih odkrivam razne programe. V šoli komaj čakam na angleščino in računalništvo.

Počitnice

Junij je mesec, ko veliko učnih vsebin pri spoznavanju okolja, naravoslovju, družboslovju in slovenščini namenimo poletju. In k poletju sodijo tudi počitnice. In počitnice so tema, o kateri se učenci najraje pogovarjajo.

Kaj so mi povedali, ko sem jih vprašala, kako si želijo preživeti počitnice?

Računalnik bom imel. Šel bom na morje. S teto bom šel na bazen.

Filip

Mi bomo šli na morje v Izolo v Simonov zaliv. Kopala se bom in plavala. Iz kamnov bomo z Robijem in Valentino zgradili hišo, tako kot je napisala Ela Peroci v pravljici. Pa školjke bomo nabirali. Igrala se bom šolo. Najprej bom učiteljica Urška in bom učila Špelco, potem pa bom Špelca in se bom učila.

Klavdija

Nejc

Mi gremo tudi na morje. V Červar gremo.

Jaz se bom med počitnicami tudi učil. Igral se bom učitelja Dušana in bom učil svojega kužka. Učil ga bom brati in pisati in računati. Potem pa bom imel odmor. Igral se bom s svojo sestrico Aljo.

Tudi Anja bo imela bogate počitnice. Veliko časa bo preživela na morju. Sošolca in sošolka pravijo, da bo Anja med počitnicami gotovo veliko risala.

Čudežne superge

Med športno vzgojo sem videl nekakšne stare in strgane superge.

Hotel sem jih preizkusiti, ampak je že zvonilo za pouk.

Superge sem skrtil v kot in šel na pouk. Ko sem končal s poukom, sem šel po superge in jih nesel domov. Zjutraj, ko sem se zbudil, so bile superge čisto nove, zakrpane in raztegljive. Ko sem jih dal na nogo, mi je bilo zelo, zelo, zelo, zelo, zelo, zelo, zelo prijetno in toplo. Ko sem na dvorišču tekkel, me je kar neslo čez poligon in igrišče. Tako je bilo, kakor da bi se sprehajal po najmehkejši blazini na celem svetu in učitelj mi je dal za hitrost odlično - pet.

Ko sem prišel domov, sem hotel mamici in očiju povedati o supergah, ampak sem bil raje tiho in nisem rekel nič - niti »mu«, niti »am«, niti »aveš«.

Drugi dan je mama opazila, da imam neznane superge na nogi in me je vprašala, kakšne superge so to. Nisem ji povedal.

Počasi sem opazil, da če sem dobre volje, so tudi dobre volje superge, če pa nisem dobre volje, pa tudi superge niso dobre volje. Čez čas sem ugotovil, da s supergami lahko letim, lahko mi superge prinesejo hrano, pijačo in še marsikaj ...

Čez eno leto so superge že govorile in se z mano pogovarjale in mi povedale, da sem dober lastnik. Jaz sem rekel, da jih imam najraje na svetu, takoj za starši.

Superge pa so rekle: »Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ti bučko smešni, hahahahahahaha.«

Potem smo si vsi skupaj rekli lahko noč in počasi zaspali.

Drugi dan sem v šoli skoraj svojemu prijatelju povedal v supergah. Hvala bogu mi ni verjel. Po pouku sem najprej naredil nalogo, potem sem šel z supergami malo v gozd in malo letet. Ko sem počival, so mi superge prinesle osvežilno kokakolo in en dober hamburger.

Drugi dan sem imel rojstni dan in superge so mi na samem zapele vse najboljše za te, vse najboljše za te, vse najboljše, dragi Elvis, vse najboljše za te. Jaz pa sem jim rekel bravo, da znajo peti in da tako kul rojstnega dne pa še ne.

Elvis Hodžič, 5. razred

Potovanje v prihodnost

Ko sem mislil, da sem že doma, sem opazil, da sem se znašel v prihodnosti.

Ko sem stopil iz čudnega vozila, sem se znašel v sedemmetrski hiši.

Zavohal sem snov, za katero sem najprej mislil, da je plin.

Potem mi je prebivalec hiše povedal, da to uporabljajo za proizvodnjo elektrike.

Vprašal sem ga: »Ali to kaj onesnažuje okolje?«

Odgovoril je: »Ne onesnažuje okolja, ker elektriko proizvodimo doma in nič več ni potrebno plačevati položnic.«

Vprašal sem ga: »Kako pa to delate?«

Odgovoril je: »Snov, ki se ji reče antimaterija, zažgemo v posebnem kaminu in iz dimnika se kadi velik, velik dim. Kot vidiš, imamo dva dimnika, enega za elektriko in enega za gretje hiše pozimi.«

»Kam sva sedaj zašla, vrniva se na proizvodnjo elektrike.«

»No, torej ... Iz dimnika se kadi velik, velik dim. Na strehi je naprava, ki ta dim zazna. U, da ne pozabim, ta snov je zakopana v zemlji. To je CO₂, ki ga s posebnim postopkom predelamo v antimaterijo.«

Vprašal sem: »Iz CO₂ delate antimaterijo in iz antimaterije elektriko?«

Odgovoril je: »Ja, zdaj pa se vrniva na proizvodnjo elektrike. Ta naprava je priključena na hišo.«

Odgovoril sem: »Hvala za informacije.«

Usedel sem se v čudno vozilo, spet se mi je zvrtilo v glavi in odšel sem domov.

Doma sem nemudoma pripovedoval o tem in rekli so mi, da bomo ta izum izpopolnili.

Rekel sem: »Ne smemo ga izpopolniti, ker lahko to slabo vpliva na prihodnost in prosim, naj bo to naša skrivnost.«

Mitja Kocjančič, 5. razred

Rdeča

Rdeča žoga, rdeč plašč,

rdeča roža, rdeč mak,

vsak ima rdečo rad,

rdeča tudi malo je pomlad.

Maja Košir-Habjan, 2. razred

Slonja himna

Mi smo sloni, veliki kot baloni.

Radi se igramo in na vodi čofotamo.

Z rilčki se dotikamo, nikoli se prepiramo.

Mi smo sloni, v naš želodec dobrodošli so bomboni.

Elvis Hodžič, 5. razred

To ni mogoče

Nekoč je živel en dedek, ki je imel sto trideset tisoč trinajst volkov. Vsako noč so tako tulili, da se je cela hiša dvignila v zrak. Vsakič je iz nje prišel dedek in utišal volkove.

Enkrat pa so skočili do stropa in iz ust jim je ušel ogenj, ki je bruhnil na dedka. Dedek je zakričal: »Kaj se to pravi!« In zaklel.

Volkovi so ga ugriznili v prst.

Spet se je razjezil in odšel v svoj dvorec. V svojem dvorcu je imel čebele, ki jih je vsak dan preštel in nekega dne je bila ena manj. Volkovi so bruhalo ogenj v dvorec. In jedli so hiše. Dedek pa je od same jeze jedel čebele in njihove panje. Njegova žena pa je jedla volkuljine mladiče.

Njegovi otroci so jedli stene.

Sosedje pa so jedli strup.

Volkovi so se tako razburili, da so pojedli bombo. Sosedove mačke so jedle košarkaško žogo. Potem pa so se vsi pomirili in spoprijateljili. Še danes živijo, če niso že pomrli.

Mitja Kocjančič, 5. razred

Iskreno oziroma pravo prijateljstvo

Jaz mislim, da je prav, da imamo prijatelje, a žal je pravih prijateljev zelo malo. Tudi če spoznamo prijatelja, kasneje spoznamo, da ni pravi. Jaz sem spoznala res iskrenega in pravega prijatelja.

Včasih sem si mislila, da ne bom našla prijatelja, ki mu bom lahko vse zaupala in da bom vedela, da je pravi.

Bilo je takole:

Na koncu šolskega leta sem začela bolj klicati na radio Snoopy v Zagorju.

Pogovarjala sem se z voditeljem, ki mu je ime Dean. Najprej sem nekaj časa klicala samo na glasbene želje, potem pa mi je voditelj Dean dal možnost, da lahko pokličem še na eno drugo oddajo, ki se imenuje Formula Snupko. Ta oddaja je bila namenjena Formuli 1. Malo me je zaskrbelo. Povedala sem mu, da bo težko, ker ne poznam preveč Formule 1 in da jo ne spremljam preveč. Takoj mi je dal nova upanja. Rekel mi je, da naj poskusim, mogoče pa mi bo uspelo in mogoče bom lahko dobila kakšno nagrado. In res sem poskusila. Potem sem poklicala na vsako oddajo in začela sem bolj spremljati Formulo 1, čeprav nisem dobila nobene nagrade. Potem sva zelo kmalu postala prava prijatelja. Vedno sem bila zelo vesela, ko me je poklical: »O, moja prijateljica Anja!« Takrat mu še nisem povedala, da ne vidim, ker nisem vedela, kako bo sprejel. To pa zato, ker sem imela slabe izkušnje s tem. Drugače pa sem mu želela povedati, ker me ni sram moje slepote. Takoj sem vedela, da je moj pravi prijatelj, čeprav se še nisva poznala. Pogovarjala sva se samo preko telefona oziroma radia. Prvič sva se srečala 28. junija. Bile so poletne počitnice. Z mami sva odšli v center pred blagovnico Trbovlje, kjer je pela Manca Špik. Pred začetkom prireditve sem razmišljala o tem, ali bo tam tudi Dean ali ne. Res je bil. Vodil je prireditev. Ko sem zaslišala njegov glas in ko sem se res prepričala, da je to on, se mi je od veselja in sreče kar nasmejala srce. Takrat Dean še ni vedel, da sem bila tam. Nisem mu prej povedala, ker sem ga želela presenetiti. Ko je Manca Špik odpela, smo imeli še kocko sreče. Vsi smo lahko dobili zelo lepe nagrade. Mami je prosila, če grem lahko tudi jaz na oder. Deanova sodelavka mi je dovolila. Prišla sem na oder. Dean me je vprašal, kako mi je ime. Ko sem mu povedala, da sem to jaz, njegova najboljša prijateljica Anja, je prišel k meni in me objel. Bila sem zelo vesela. Njegovega objema ne bom nikoli pozabila. Potem sem vrgla kocko sreče. Dobila sem tolažilno nagrado - zelo priročno torbico. Bila sem je zelo vesela. Vedno, kadarkoli kam grem, jo vzamem s seboj za srečo. Kmalu za tem sva z mami odšli domov. Bila sem presrečna. Tudi on je bil zelo vesel. Zdaj se pozna že od 28. junija. Kmalu bo eno leto od tega. Še vedno je moj iskren in najboljši prijatelj, vsak dan bolj. Velikokrat se srečujeva na prireditvah, včasih v

Zagorju ali pa v Trbovljah. Vedno se objameva, ko se srečava in ko se posloviva. Z njim mi je vedno zelo lepo. Daje mi veliko energije in moči. Ko mi je hudo in ko sem včasih na tleh, je on ta, ki me vedno dvigne.

Z njim mi je res lepo. Dean je moj iskren in najboljši pravi prijatelj. Zame je res najboljši. Zdaj sva prijatelja že skoraj eno leto in vem, da bova najboljša in prava prijatelja ostala za vedno.

Anja Pustak Lajovic, 8. razred

Dogodek, ki mi je bil nerazumljiv

Jaz mislim, da bi ljudje morali biti bolj spoštljivi. Morali bi bolj pogledati okoli sebe. Nekateri ljudje imajo pravo obnašanje, drugi pa grejo mimo tebe, kot da te ni. Moji občutki so bili takrat res zanič. Tisti ljudje, ki tega ne vedo, bi morali malo razmisliti. Če se mi bo to še kdaj zgodilo, upam, da bodo kaj razumeli.

Ko sem bil malo manjši in sem še vsak dan hodil domov, se mi je zgodilo nekaj hudega. Šel sem na avtobus v Novem mestu. Potem sem se peljal v Ljubljano. Potem sem ob pravem času prispel na glavno avtobusno postajo v Ljubljani. Potem sem šel iz avtobusa in sem videl, da me nihče ni prišel iskat. Nekaj časa sem čakal in sem si mislil, da bo lahko prišel malo kasneje, ker je gneča na cesti. Potem sem že kar nekaj časa čakal in ni bilo nikogar. Kakšen človek me je vprašal, kaj čakam. Potem pa še ni bilo nikogar in sem klical domov. Ampak se mi je zdelo zelo čudno, da so hodili drugi ljudje mimo, kot da me ni. Takrat sem imel v roki tudi belo palico, zato se mi je zdelo čudno. Ampak kakšno uro kasneje so me na srečo prišli iskat. Zgodil se mi je še en dogodek, ko sem šel na napačen avtobus. Namesto v Novo mesto sem šel v Žužemberk. Ampak tam je bil šofer prijazen in smo potem vse uredili. Na srečo smo se peljali proti Novem mestu, ampak je šel iz avtoceste dol že veliko. Potem smo poklicali mojega očeta. Potem so me prišli iskat in je bilo vse v redu. Potem sem šel domov. En tak dogodek se mi je pa zgodil zdaj, ko sem v osmem razredu. Ravno sem prišel na postajo in ni bilo nikogar. Potem sem razmišljal, kaj bi naredil. Potem sem poklical domov. In po eni uri pa pol so me prišli iskat na postajo. Ampak zamudil sem ravno likovni pouk.

Upam, da se mi to ne bo več zgodilo. Upam, da bodo ljudje opazili človeka, ki ima v roki belo palico.

Miha Srebrnjak, 8. razred

Basen Beseda ni konj

Zgodba o veverici repki in mački Simoni

Veverica Repka je živela čisto blizu svoje najboljše prijateljice mačke Simone. Zelo veliko je razmišljala o njej. Razmišljala je o tem, kako bi jo vprašala, če bi ji lahko pomagala pri pospravljanju njene hišice. Imela je res veliko dela in res je rabila pomoč. Naslednji dan pa se je le opogumila in jo vprašala. Mačka Simona jo je objela in se ji nasmehnila in rekla: »Saj veš, veverica Repka, beseda ni konj.« Brez problema ji je pomagala in obe sta bili veseli.

Anja Pustak Lajovic, 8. razred

Za pesmico rabiš tak recept:

Razmečeš celo hišo. Vse stvari premečeš. Rabiš slonova ušesa za boljši sluh. Rabiš pet dlak morskega psa. Rabiš kup oblakov in trave. Rabiš slovnico, rabiš tudi zemljevid sveta in hrano ali pijačo.

Miha Srebrnjak, 8. razred

Zabava

Bil sem na zabavi. To je bilo v naših krajih na Dolenjskem. Dogajalo se je v sosednji vasi. Ta prireditev se imenuje Češnjeva razstava. To poteka tako, da se približno dva kilometra od tega prizorišča zberejo traktorji. Potem pa se vozijo proti prizorišču tja, kjer je največ ljudi. Pokazati morajo, kaj lahko vse naredijo na traktorju. Na primer, naša vas je imela pripet voz in na njem je bilo nekaj trt iz vinograda. Drugi traktor je imel na prikolici ali vozu stojnico s sadjem. Ljudje stojijo ob cesti in gledajo, kako se njihova vas predstavi. Traktorji se vozijo na približno pet minut. Ko se pripeljejo vsi mimo, čez nekaj ur povejo rezultate. Vmes pa je zabava. Pridejo različni ansambli, vsako leto drug. Ko je zabava, si lahko vse traktorje ogledaš od blizu. Ampak ni nujno, da ima vas ravno traktor. Lani se je ena vas predstavila s konji, ena vas pa s tovornjakom, na katerem je bila stojnica. Lahko pa je gor na tovornjaku tudi kaj drugega. Na primer, mi smo pred dvema letoma na traktorju imeli bazen. Ko traja zabava, lahko igraš tudi nagradne igre, npr. lahko kupiš srečke. Lani so tudi skakali s padalom iz letala. To je bilo takrat presenečenje.

Upam, da bo zabava tudi letos. Takrat ne mislim na nič. In še to: Ljubezen in veselje takrat ne počivata.

Miha Srebrnjak, 8. razred

Svoboda je nekaj lepega. Če nisi svoboden, nisi človek, nisi prijatelj, nisi dobrega srca, nisi odprt, nisi nič. Če nisi svoboden, to ne pomeni, da si samo nekje zaprt, recimo v zaporu. Da nisi svoboden, pomeni tudi to, da nimaš pravice se izražati, povedati svojega mnenja, da nimaš pravice svobodno hoditi ali kaj podobnega. Torej, ugotovili smo, da če nisi svoboden, je to nekaj slabega, s katerega koli vidika gledaš.

Marko Perković, 8. razred

Srečanje s pevko Tanjo Žagar

Bil je petek v decembru. Odšla sem v Zagorje, kjer je bila pevka Tanja Žagar. Tam sem srečala tudi svojega najboljšega prijatelja. On dela na radiu. Rekel mi je, da me bo predstavil Tanji Žagar. Bila sem zelo vesela, čeprav sem mislila, da se to ne bo zgodilo. Ampak bilo je res. Moj prijatelj me je res predstavil Tanji Žagar. Ona je prišla do mene in me objela. Bila sem zelo vesela. Tako sem bila vesela, da sem skoraj imela solzne oči od sreče. Bila sem hvaležna obema: mojemu prijatelju in njej. Obema sem se zahvalila. To je bil res poseben občutek in nikoli ga ne bom pozabila.

Anja Pustak Lajovic, 8. razred

To se dogaja v vodi. Moja vrsta je zelo ogrožena. Govorim namreč o želvah. Žal so zastrupili vodo in tudi ribiči nas lovijo. Ne godi se nam nič dobrega. Upam, da naša vrsta ne bo izumrla. Naše morje so zastrupili z nafto. Pa tudi še kakšna druga strupena snov bi se našla v vodi. Lahko se bo izboljšalo, lahko pa bo šlo vse v prepad. Moja vrsta želv je že zelo zaskrbljena. Tudi različne motnje imamo: npr. težko dihamo ... Danes so nas spet lovili. Upam, da so nas ujeli čim manj, ker bo naša vrsta živali kmalu izumrla. Tudi ribe se ne počutijo dobro. S smetmi so nam onesnažili morje. Z vsem tem uničujejo naše zdravje.

Miha Srebrnjak, 8. Razred

Izmišljen recept za pesmico

Za pesem potrebujem:

Veliko sladkorja (za dobro voljo), kokosove rime, biskvitno živiljenje, smetanov verz, moko in jajca, da se pesem dobro povezuje in pecilni prašek za dolgo pesem. Vse to prelijemo s čokolado, da dobimo prikupno pesem v celoti. Čisto na koncu potresemo še z nekaj orehi, nato jo damo v pečico (damo jo v branje drugim ljudem).
Anja Pustak Lajovic, 8. razred

Prijateljstvo

Nekdaj so si ljudje pomagali, bili so pravi prijatelji. Veliko so si pomagali, imeli so eni radi druge. Bili do res pravi prijatelji, nikoli se niso zmerjali, obtoževali ... Danes skoraj takih prijateljev ni ali pa te razočarajo. Potem nisi ti njihov prijatelj ali oni niso tvoji prijatelji.

Nekega dne sem se vozil s kolesom in nato se mi je pridružil prijatelj; takrat je bil moj najboljši prijatelj. Vozila sva se po gozdni poti, pogovarjala sva se, kaj bo kdo, ko bo velik. Jaz sem rekel, rad bi bil pilot ali zdravnik. Vozil bi veliko letalo z veliko potniki in da bi bilo hitro kot strela. Če bi bil zdravnik, bi imel svojo bolnico in bi zdravil ljudi. Prijatelj mi je rekel, to je pa lepo. Sprehajala sva se in ob sebi vozila kolo. Prijatelj mi je predlagal, da malo tekmujeva do mojega doma in kdor zmaga, dobi nagrado. Ko sva prišla malo ven iz gozda, sva se ustavila in se pripravljala za tekmovanje. Ko sva bila pripravljena, sem zagledal rešilca, kako zavija. Prijatelju sem rekel, ko bo rešilec šel mimo, bova tekmovala. Rešilec je prihajal počasi in ko je bil že skoraj pri naju, se mi je volan od kolesa obrnil in sem padel. Prestrašil sem se, da me bo rešilec povozil. Klical sem prijatelja, naj mi hitro pomaga, ampak on ni želel. Rešilec me je skoraj povozil, ustavil se je tri metre pred mano. Iz rešilca je stopil zdravnik in mi pomagal vstati. Zahvalil sem se zdravniku in ta me je vprašal, ali je vse v redu. Rekel sem, da je, ampak da imam malo roko na komolcu in nogo na kolenu poškodovano. Zdravnik je pogledal, malo je kri tekla, vzela je robec in mi obrisal kri. Na roko mi je zalepil obliž in mi rekel, da sem pogumen. Še enkrat sem se zahvalil za pomoč. Ko so odšli, sem prijatelja vprašal, zakaj mi ni pomagal. Rekel je, da je želel, ampak so ga reševalci prehiteli. Po tem, kar se je zgodilo, prijatelju nisem več toliko verjel. Preprosto mu več nisem zaupal. Če bi bil pravi prijatelj, bi mi lahko prvi pomagal in tako bi postal pravi prijatelj. Po tem se z njim nisem o tem pogovarjal niti on o tem ni želel razpravljati. Preden smo se preselili, mu je bilo žal za tisto, kar je naredil. Potem sem se mu maščeval. Rekel mi je, da tega od mene ni pričakoval in da mu je prav. Da je zdaj šele opazil, kako je bilo takrat meni hudo. Potem sva postala res dobra prijatelja. Če je bila kakšna težava, sva pomagala en drugemu.

Zato mi še vedno v spominu ostaja ta zgodba. Mislim, da si pravi prijatelji res pomagajo.

Alem Mešinović, 8. razred

Romeo in Julija

Tako sovraštvo, kakor je bilo med družinama Montegovo in Capuletovo, se mi ne zdi prav. Predvsem pa zaradi mladih.

Te dve družini sta živeli v Veroni v Italiji. Julija je bila Capuletova, Romeo pa od Montegove družine. Na ples v maskah pri Capuletovih se je vtihotapil nek mladostnik z imenom Romeo. A on tega ni vedel, da so z njegovo družino v sovraštvu in da ne bi smel iti h njim. To ni bilo dobro za njega, kajti bi ga lahko Capuletova družina lahko ubila. A vseeno, Romeo je bil kar pri njih. Ko sta se Romeo in Julija spoznala, sta se zaljubila, čeprav se ne bi smela po njihovem zakonu. Zmenila sta se za skrivno poroko. Poročil ju je pater Lorenzo, čeprav ju ne bi smel poročiti. Pater Lorenzo je menil: »Saj to ni nič takega!« Potem pa se je začelo z ubijanjem. Julijin bratranec

Tybalt je ubil Mercutija, Romeovega prijatelja. Romeo pa je ubil Tybalta. Totalna katastrofa. Nato je bil Romeo izgnan v Mantovo. Bili sta že dve brezvezni smrti. Potem so hoteli Julijo poročiti z grofom Parisom. A toda kako bi se še enkrat, če pa je že bila poročena. Julija je šla po nasvet k patru Lorenzu. Pater Lorenzo ji je dal strup za dvainštirideset ur. Rekel ji, da naj ga vzame tisto jutro pred poroko. In res se je to tudi storila. Zdi se mi zelo čudno, kako se ni bala, da ne bi zares umrla. Potem so jo pokopali. Imeli so odprte grobnice. Romeo je zelo hitro zvedel. Prijahal je v Verono, čeprav je bil izgnan, je šel do grobnice Julije. Tam je srečal grofa Parisa in ga je ubil. Ko je videl Julijo ležati kakor mrtvo, je spil strup, ki ga je kupil na poti. In ravno ko je Romeo umrl, se je Julija zbudila. Ko je zagledala Romea mrtvega, se je ona zabodla z bodalom, ki ga je imel Romeo pri sebi in je umrla, sedaj zares. Katastrofa, že toliko mrtvih mladostnikov! Potem je pater Lorenzo povedal, kako je bila Julija že poročena z Romeom. Šele potem sta se pobotali te dve družini. To ni bilo lepo od teh dveh družin.

Zaradi sovraštva je umrlo več kot pet mladostnikov. Moje mnenje o tem je, zakaj je sploh prišlo do tega, ko pa bi lahko postala kakšna mlada družinica. Ta drama o Romeo in Juliji se mi je zdela zelo lepa, a zelo žalostna.

Januz Nishori, 9. razred

Romeo in Julija

Ta drama govori o sovraštvu dveh družin. Ta drama je tudi največja ljubezenska zgodba. Zgodba oz. drama je zelo popularna. Napisal pa jo je William Shakespeare. V mestu Verona sta živeli dve družini, ki sta se na smrt sovražili. To je zelo neumno od obeh družin. Romeo iz družine Montegovih se je vtihotapil na ples v maskah pri družini Julije, se pravi pri Capuletovih. Mislim, da je to zelo pogumno od njega. Tam sta se zaljubila na prvi pogled. To je zelo lepo in mislim, da se to redkim zgodi. Potem med plesom je Julija odšla na balkon in Romeo ji je sledil tako, da je priplezal do nje. Zame je bilo zelo romantično. Odločila sta se, da se bosta poročila na skrivaj in to je zame zelo pogumno. Poročil ju je pater Lorenzo. Po nekaj dnevih se je zapletlo, ko je Tybalt (Julijin bratranec) ubil Romeovega prijatelja Mercutia in je Romeo ubil Tybalta. Zelo pogumno od Romea. Romeo je bil izgnan v Mantovo. Mislim, da je bila to prehuda kazen. Medtem se je hotel grof Paris poročiti z Julijo, a ona se nikakor ni hotela, saj je bila že poročena. Starši so jo tudi silili v poroko. To se mi absolutno ne zdi prav, da nekoga siliš v nekaj takega. Zato je Julija odšla do patra Lorenza in zahtevala uspavala, da bi tako videla svojega Romea. Zelo lepo od nje. Izdelala sta načrt, kako bi z Romeom pobegnili. Lepo in iznajdljivo. Ampak je do Romea najprej pripotovala slaba novica, da je umrla, ampak je v resnici zaspala. Zelo usoden trenutek za celo dramo. Potem se je Romeo odpravil nazaj v Verono, zraven pa je vzel še strup, ki ga je kupil pri nekem lekarnarju. Mislim, da zelo nepremišljena odločitev Romea v zelo pomembnem trenutku. Tako je odšel na pokopališče in tam našel grobnico Julije. Ravno ko je odkopaval grobnico, je prišel grof Paris. Zelo napeto. Pričela sta se dvobojevati. Tako je Romeo ubil tudi Parisa in to je bilo zadnje njegovo dejanje, preden je popil strup. Mislim, da to ni bila prava odločitev, da je popil strup. Moral bi počakati. Ko se je Julija zbudila, je zagledala Romea, kako leži na tleh in se potem zabodla ter padla poleg njega. Julija je po moje naredila prav, če je res tako smrtno ljubila Romea. Potem so prišli vsi meščani iz bližine in tudi obe družini, Montegovi in Capuletovi, ter pater Lorenzo. Družini sta se pobotali. In kot je rekel pater Lorenzo, mislim tudi jaz, da sta se družini veliko prepozno pobotali. In sta zaradi tega morala umreti dva nedolžna otroka, ki sta se iskreno ljubila.

Ta zgodba je zelo romantična in tudi tragična. Mislim, da je drama zaslovela predvsem zaradi različnih dogodkov in izjemne ljubezni. Nekaj je tudi nepremišljenih odločitev. Zato mislim, da je ta drama tako zaslovela in obnorela svet. Saj si je dramo ogledalo izjemno veliko ljudi. Veliko je tudi znanih prizorov. Najbolj znan prizor je prizor na balkonu. Zanimivost v zgodbi pa je, da je William napisal, da je Verona pristaniško mesto, kar seveda ni res. V Veroni so tudi postavili Julijino hišo. Imajo vstopnino in če se hočeš iti slikat na balkon, moraš dodatno plačati.
Borut Višnikar, 9. razred

Kulturni dan

V četrtek, 15. aprila, smo imeli kulturni dan. Ob osmih smo iz zavoda odšli v Španske Borce, kjer smo si ogledali zelo zanimivo in tudi humoristično glasbeno predstavo z naslovom Rap na prapiščal. Na humorističen in zabaven način nas je popeljala po zgodovini glasbe. Iz te predstave smo se lahko zelo veliko naučili in tudi nasmejali. Najbolj mi je bilo všeč, ko je bil vmes vključen rap. Drugače pa je bila celotna predstava odlična. Po predstavi smo se vrnili nazaj v zavod. V razredih smo se še malo pogovarjali o kulturnem dnevu. Res je bilo odlično in res si želim, da bi se to še velikokrat ponovilo, da si bomo lahko še ogledali kakšno zanimivo predstavo.
Anja Pustak Lajovic, 8. razred

Kulturni dan – obisk režiserja in igralca Jaše Jamnika in igralka ter režiserke Silvije Jovanović

Pesniški kotiček

Moja muca

Uhlje puca

Copate išče

A jih ne najde.

Januz Nishori, 9. razred

Sveta reka, ki me spremlja, ki je daljša kot dva veka.

A ta reka spaja dva veka.

Vendar je ta reka bolj pomembna kot dva veka.

Ampak je ta reka moja rana in moja sreča, rad gledam njene valove in stojim ob njej.

Marko Perković, 8. razred

Haiku

Ne maram nasilja.

Ne maram pretepanja.

Sem pač takšna.

Anja Pustak Lajovic, 8. razred

Zakaj pretep?

To res ni dobro!

Naj bo enkrat mir!

Mirovnik je miren.

Svobodnik je svoboden.

Hudobnik je vojna.

Alem Mešinović, 8. razred

Jaz imam rad mir,

svet brez vojn je zabaven,

vojne so slabe.

Borut Višnikar, 9. razred

Haikuji so bili objavljeni v Zborniku OŠ Tolmin »Ljubim mir, ker je miroljuben«, kjer so zbrani najboljši haikuji z vseh slovenskih osnovnih šol v juniju 2010. Naša misel iskreno čestita!!!

Tiskovna konferenca V Cankarjevem domu
Naša dva učenca, Natalija Klobasa in Miha Srebrnjak, sta sodelovala na tiskovni konferenci ob izdaji tipanke učiteljice Aksinje Žiga špaget gre v širni svet. Ob tem sta se družila z nadvse imenitnimi gosti (glej spodnjo sliko)!

Gospa Barbara Miklič Türk, žena g. predsednika Slovenije Danila Türka, Natalija, Miha, učiteljica Aksinja, mama gospe Nane Anan in gospa Nane, pravnica in umetnica, žena gospoda Kofija Anana, nekdanjega sekretarja Združenih narodov.

Reportaže Obisk v Sarajevu

V ponedeljek, tretjega maja, smo se Atos, Dino, Tina, Ajet in jaz odpeljali v Sarajevo. Povabili so nas iz Centra za slepe in slabovidne. Spremljali so nas učiteljica Branka, učitelj Sašo in učitelj Danijel.

Odpravili smo se s šolskim kombijem. Vozili smo se devet ur. Prišli smo okoli pete ure popoldne. Najprej smo se razporedili po sobah, nato pa smo šli malo na sprehod po njihovem vrtu. Nato smo šli na večerjo, potem pa smo šli na sprehod. Nato smo šli v sobe. V torek smo vstali in odšli na zajtrk, nato pa smo šli v njihove pisarne in učilnice. Potem pa smo imeli kosilo. Po kosilu smo šli v mesto, potem smo imeli večerjo v gostilni Hodžič. Potem smo šli na en stolp. Tam smo se peljali z dvigalom. Ko smo prišli v center, smo se malo zabavali. V sredo smo imeli športne aktivnosti. Nekateri so odšli kolesarit, nekateri pa smo imeli tekmovanje v kegljanju. Popoldne so nam pripravili nastop in podelili priznanja. Potem pa smo šli malo v mesto. Ko smo prišli nazaj, nam je eden izmed učiteljev predstavil računalniški program. Po večerji se je predstavila vsaka šola z zabavnimi značilnostmi, potem smo se še malo družili. Potem pa smo šli vsak v svojo sobo. V četrtek smo šli na izlit v vojašnico in Mostar. Ogledali smo si veliko gora. Vrnili smo se zvečer. Imeli smo večerjo. Po večerji pa zaključni ples.

V petek smo vstali, šli na zajtrk, spakirali in se okoli pol devetih odpeljali domov. Vrnili smo se okoli pol šestih popoldne.

Natalija Klobasa, 9. razred

Po kosilu smo se odpravili v središče Sarajeva, ki se imenuje Baščaršija. Tam smo nakupovali. Ko smo končali z nakupovanjem, smo se odpravili na najvišji stolp na Balkanu. Ta stolp ima zelo hitro dvigalo. Ko smo se vračali dol s stolpa, se je meni kar zavrtelo. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo imeli druženje do desetih. V sredo smo imeli športni dan. Jaz sem bil na kolesarjenju. S kolesi smo se odpravili na Igman. Na Igmanu smo imeli zelo dobro kosilo, vendar je bilo kar precej mrzlo in vetrovno. Ko smo prišli z Igmana v šolo, so imeli Sarajevčani nastop. Ta nastop je bil zelo sproščujoč. Po nastopu je bila podelitev priznanj. Po podelitvi smo se odpravili na tržnico po nakupih. Tam sem si kupil fes. Takrat sem bil zelo srečen. Kmalu je bila večerja po vrnitvi s tržnice. Po večerji je imela vsaka šola iz vsake države predstavitev znamenitosti oz. značilnosti. Predstavitve je trajala do devetih, potem je bilo druženje. Naslednji dan smo se odpravili v Mostar. Na poti do Mostarja smo si pogledali vojaško oporišče. Vojaško oporišče je bilo tako veliko! Če ne bi imeli vodiča, bi se po mojih izračunih kar zgubili. Ko smo končali z ogledom, smo se odpravili naprej v Mostar. V Mostarju smo nakupovali. Tam sem kupil darilo za Lejlin rojstni dan. Ko smo končali z nakupom, smo se odpravili v gorovje na kosilo. Po kosilu smo se odpravili po neki zapuščeni potki nazaj v Sarajevo, ki naj bi bila bližnjica. Ko smo prišli nazaj v Sarajevo, smo imeli večerjo, jedli smo značilno bosansko jed z imenom kljukuša. Po večerji smo imeli zabavni večer do desetih. Potem smo se odpravili v sobe. Naslednji dan je bil zadnji dan, zjutraj smo spakirali stvari in imeli še malo druženja, da smo se poslovili. Meni je bilo zelo všeč in upam, da se še kdaj srečam z njimi.

Dino Memović, I. letnik ADM

V ponedeljek, 3. 5., smo se ob osmih zjutraj odpeljali v Sarajevo.

V Sarajevo smo prišli ob šestih v Center za slepo in slabovidno mladino.
V torek smo si šli ogledati Baščaršijo in Begovo džamijo.
V sredo so v centru slepih in slabovidnih otrok imeli dan odprtih vrat. Tam smo imeli veliko športnih disciplin, kot so kolesarjenje, kegljanje in šah.
V četrtek smo šli v Mostar. V Mostarju smo videli most, s katerega ljudje skačejo.
Vozili smo se ob reki Neretvi in videli zrušeni most iz druge svetovne vojne.
V četrtek zvečer smo imeli zabavo.
Domov smo prišli v petek.
Bilo mi je zelo všeč in tega dogodka ne bom nikoli pozabil.
Atos Agatič, 1. letnik ADM

Reportaža – gledališče

Neron

Danes smo si ogledali odlično predstavo v drami z naslovom Neron. Glavno vlogo in sicer Nerona je igral Jurij Zrnec. Predstava je bila odlično prirejena drama v musical, ki je predstavljala vzpon Nerona in tudi njegov padec. Začelo se je, ko ga je Seneka poskušal naučiti govoriti govor, pri tem pa mu naj bi pomagala Agripina, njegova mater, ki ga je poskušala najprej spodbuditi, nato pa, ga je hotela zamenjati, kajti menila je, da ni sposoben voditi Rima, kar se na koncu izkaže, da je res. Vsa zgodba pa se zaplete, ko se Neron zaljubi v ženo svojega najbližjega prijatelja Otona, ki se s tem nikakor ne more sprijazniti. Njuna ljubezen je dokončna po pogostitvi. Na isti zabavi Neron zablesti s svojim monologom, za katerega pa se hitro vidi, da ni njegov, kajti ta monolog je v bistvu govor Prometeja. Nato pa se začne zapletati, kajti Rimljani hitro ugotovijo, da Neron ne živi za Rim, temveč zase. To občuti tudi njegova žena Popeja, ko zanosi. Najprej se Neron veseli njenega otroka, nato pa se obrne proti ženi in jo po popivanju tudi ubije. Nekaj časa mu uspe prikivati požig Rima, nato pa Tigelin, poveljnik rimske vojske, ugotovi, da je to storil Neron sam. Na koncu pa Neron stori samomor.

Predstava mi je bila všeč, kajti čutila se je drama, ki pa je bila prikazana kot komedija. To je lep prikaz, da se cesarji nekdanjih cesarstev niso dosti razlikovali od kasnejših generalov in vojnih osvajalcev.

Mark Bogdanovski, 1. letnik EKT

Pri predmetu umetnost smo se v ponedeljek, 31. 5. 2010, odpravili v gledališče Drama v Ljubljani. Predstava Neron se je začela ob 18.30. Glavno vlogo Nerona je igral odlični igralec in komedijant Jure Zrnec.

Neron predstavlja rimskega vladarja, kateri ne zna vladati. Na prestol mu je pomagala priti njegova mama, katera pa se kasneje obrne proti njemu in Neron jo da ubiti. Neron obtoži svojo prvo ženo prešuštva in jo zato da ubiti. Zaljubi se v ženo svojega prijatelja, s katero se tudi poroči. Nato začne na veliko popivati. Nekega večera se vrne domov vinjen, z ženo se zapleteta v prepir, v katerem jo Neron pretepe in ubije. Rimljani so se začeli zgražati nad vedenjem Nerona. Tudi senat je izdal odlog, da ga bodo ubili. Neron se je takrat začel zavedati, kaj je storil in se začel kesati, vendar je bilo žal zanj že prepozno.

Iz Drame sem se vrnil dobrih občutkov, saj mi je bila predstava všeč. Zrnec je odigral fantastično vlogo, drugi pa za njim niso prav nič zaostajali.

Peter Zidar, I. letnik EKT

V glavni vlogi je bil Jurij Zrnec, ki je igral Nerona. V tej predstavi je igrala tudi Pia Zemljič, ki je že igrala v Petelinjem zajtrku. Predstava pokaže res vse - od Neronovega vladanja do smrti njegove matere in na koncu, kako se Neronu strga in umre. Najboljše je igral Jurij Zrnec. On igra tako zabavno, res je dober igralec.
Darjan Jermol, 1. letnik EKT

V tej predstavi je Jurij Zrnec Nerona igral zelo komično in to mi je bilo zelo všeč. Ta predstava je bila muzikal in bilo je veliko dobrih in lepih besedil. Na koncu se zgodi tragedija, ker ima preveč sovražnikov se Neron pokonča sam. Predstava mi je bila zelo všeč
Leon Rojko, I. letnik EKT

Uporaba apnenca

No, dragi otroci!

Danes se bomo učili o uporabi apnenca v vsakdanjem življenju. Apnenec imamo v veliko stvareh, ki jih uporabljamo v življenju. Apnenec lahko rečemo tudi pesku, ki ga najpogosteje uporabljamo za malto pri gradnji stavb in za beton. Apnenec je tudi prisoten v cementu, ko ga segrevajo skupaj s glino. Cement, pesek in voda sestavljajo beton. V betonu so pa tudi prisotne jeklene mreže, katere vežejo beton, da ne popoka. Apnenec uporabljamo tudi pri gradnji cest. Najprej za utrditev podlage, potem pa še za mešanje pri asfaltu.

Apnenec je tudi pod zgornjo plastjo prsti. Podtalnice teče skozi apnenec. Iz tega imamo tudi na pipi vodni kamen, to je apnenec.

Apnenec imate tudi na vaših mizah. Vaši zvezki so pobeljeni z belilom, v katerem je apnenec.

Apnenec pa uporabljamo tudi v steklarstvu. Se pravi za izdelovanje kozarcev, iz katerih pijete sok.

Peter Zidar, I. letnik EKT

Reportaže – naravoslovni dan – 12. 5. 2010

8.in 9. a

Družinsko gledališče Kolenc nam je pripravilo veliko zanimivih stvari in s tem v naša srca prineslo veliko pozitivne energije, tako da smo prišli in odšli z dobro voljo in z nasmehom na obrazu.

Anja Pustak Lajovic

Imel sem kačo okoli vratu. Gospod, ki nas je vodil, je bil zelo prijazen in šarmanten. Igral je na kitaro.

Marko Perkovič

Veliko sem zvedel o Vaški situli.

Alem Mešinovič

Na ND na Vačah mi je bila zanimiva točka GEOSS.

Borut Višnikar

Na Vačah smo si lahko ogledali Vaško situlo, različne kipe, živali in še marsikaj drugega. Meni so bile živali najbolj všeč.

Januz Nishori

6. in 9. b

Na ND smo si ogledali nekaj živali: grlico, kačo, tenreka, kuščarja in zajca. Bilo je odlično. Natalija Klobasa

Tam smo potipali grlico, kačo, ki mi je zlezla na dlan in sem bil pogumen in me nič ni bilo strah. Imeli smo se lepo. Bilo mi je zelo všeč. Potipal sem tudi kip konja, ki je imel štiri noge in rep. Tudi star vodnjak smo si ogledali.

Uroš Murko

Danes smo se z avtobusom odpravili na Vače. Tam smo si ogledali vaško situlo. Imeli smo dva vodiča. Bila sta zelo prijazna. Mene je spremljala učiteljica Branka. Hodil sem zelo lepo. Na koncu smo lahko pobožali različne živali. Najbolj mi je bil všeč kuščar. Tudi zajček mi je bil zelo všeč. Bilo mi je zelo lepo.

Gregor Frumen

Poslušali smo pravljico o Palčku. Zaigrali so nam na kitaro. Vsi skupaj smo zapeli.

Laura Horvat

2., 3., 4. in 5. b

Pri družini Kolenc smo pobožali zajčka, legvana in občutili, kako se plazi kača. Pri Vaški situli smo srečali psa.

Klavdija Macarol

Danes smo imeli naravoslovni dan. Šli smo na Vače. Vače so kraj v občini Litija. Tam smo si ogledali živali. Videl sem kačo, zajca. Srečali smo palčka. Na Vače smo se pripeljali z avtobusom. Tam smo imeli malico. Vače so znane po situli. To so stari poslikani lonci in vaze. Vače so znane po grobiščih. Tam so tudi ostanki fosilne morske obale. V bližini Vač je tudi geometrično središče Slovenije. Na Vačah je bilo lepo.

Nejc Planjšek

2. in 5. a

Na Vačah smo spoznali smešnega Zvoneta.

Maja Habjan

Na Vačah sem božal lepega, belega zajčka z mehko dlako.

Elvis Hodžič

Na Vačah se mi je bela uboga grlica pokakala na roko. Potem sem si roke umil. Grlici je lastnik porezal perje, da ni mogla leteti. To mi ni všeč, ker je to mučenje živali.

Mitja Kocijančič

1. ADM

Na naravoslovnem dnevu na Vačah sem imel okoli vratu kar debelo kačo in sicer navadnega udava.

Denis Repa

Vače so zelo lep kraj.

Dino Memovič

Videl sem dve lepi grlici.

Atos Agatič

Mali ježek se je zaljubil v mojo roko. V moji roki mu je bilo prijetno. Morda je bila moja roka prijetna.

Benjamin Škrab

Zajček je imel zelo toplo in mehko dlako.

Matija Bregar

Mi se imamo radi, radi, radi, radi

Mi se imamo radi, radi, radi, radi

Mi se imamo radi, radi, radi, radi

Mi se imamo radi, radi, prav zares.

Kristjan Jagarinec, David Praznik, Nejc Zakovšek (OVI)

Škratek je imel alergijo na lan, da ga je kar kap.

V rokah sem imel kačo in ježka.

Škratek me je močno stisnil.

Tadej Maršič in Tim Jurkas (vrtec)

Natečaj: »Darwin – včeraj, danes, jutri« / 2009 – 2010
Mentorica: Damijana Dušak

Ali je človeška vrsta končni produkt evolucije (razvoj)

Po mojem mnenju se je vse skupaj začelo s plini, nato so nastale organske spojine, iz katerih so se naprej razvili preprosti enocelični organizmi. Iz njih so se po nekaj 10.000 letih razvili večcelični organizmi, preproste živali, rastline, iz njih pa se je postopoma, z različnimi stopnjami v razvoju vse od homo erectusa do homo sapiensa, razvil človek - lutka današnje zahtevne divje družbe, ki pa je poln pomanjkljivosti in se bo v prihodnosti razvijal še naprej.

Nekoč se bo človek zaradi tega, ker svoje možgane vedno bolj uporablja, razvil v nekakšnega robota znanosti. Znanstveniki bodo človeka, ko bo na vrhuncu evolucije, zamrznili in ga prebudili šele čez nekaj desetletij, da bo s svojimi miselnimi sposobnostmi rešil planet pred vesoljnim potopom in napadom naših predragih prijateljev iz vesolja – Marsovcev. Ti kljub temu da vedo, kako bi lahko rešili planet pred segrevanjem ozračja in topljenjem ledenikov, ne želijo pomagati, saj si želijo prevzeti naš planet, ki ima polno bogastev, ki si jih želijo samo zase, Zaradi te POŽREŠNOSTI Marsovcev bo šel cel planet po gobe in z njim tudi MI! Predlagam, da sedemo vsi na kolesa in se odpeljemo na Mars, gremo v parlament Marsovcev ter njihovega predsednika prosimo za milost. Mogoče pa bi delovalo, če bi jih mi naučili to, kar znamo in bi se s tem znanjem odkupili za svobodo. Mogoče bi potem Marsovci lepše delali z nami. Soncu bi znižali temperaturo, da nam ne bi delalo več ozonske luknje.

Pesem

Tam daleč v daljavi,
za sedmimi gorami,
glive so se lovile,
samo zato,
da bi nam možgane zaposlile.

Ne razumem,
zakaj treba je znati,
kdo je Adam bil
in ne vem,
zakaj Eva je tako pomembna
za človeštvo.
Stavit grem,
da Nobel večje možgane
od obeh skupaj je imel.

Ko smo že do znanstvenikov prišli,
pa spregovorimo še malo o kemiji,
biologiji, fiziki in geografiji ...
Saj ne vem, zakaj evolucijo
vsak pri urah omenja ti.

Meni se vse skupaj
čisto bedno zdi,
vse tiste ogljikove spojine,
države in celine.
Človeško, živalsko in rastlinsko telo
nimajo veze z današnjo
super tehnologijo.

Raje kot v šoli
za računalnikom sedim
in se kaj novega učim,
pa čeprav za vas
tako pametno in učeno ni...
dopade se mi.

Leja Mažič, 1. letnik EKT

Ali je človeška vrsta končni produkt evolucije ali:
Jaz pa ti

Jaz pa ti, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz živim, ti živiš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz diham, ti dihaš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz hodim, ti hodiš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz govorim, ti govoriš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz rastem, ti rasteš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz spim, ti spiš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz jem, ti ješ, ali sva si enaka?

Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz se razmnožujem, ti se
razmnožuješ, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Jaz mislim, ti misliš, ali sva si enaka?
Ali sva si enaka!?
Lahko živiva skupaj?

Ali smo si vsi med seboj enaki?
Ne, seveda si nismo,
pa vendar imamo enake lastnosti.

Zakaj si drugačen?
Pa saj vendar imaš enake pogoje kot jaz.
Zakaj ne moremo živeti skupaj??

Tanja Oranič, 1. letnik EKT

Glasbena stran

Domača glasbena scena

Domača glasbena scena je polna različnih izvajalcev in skupin. Zdaj je najbolj popularen šov v Sloveniji Slovenija ima talent. V tem šovu pojejo in plešejo. Zelo uspešna sta bila radijski voditelj Boštjan Bračičin in Fanika Križaj, najuspešnejša pa je šestletna Lina, ki je žirijo očarala s prečudovitim glasom. Na Emi 2010 je zmagal narodno-zabavni ansambel Roka Žlindre. V pomoč jim je bil član skupine Faraoni. Turbofolk skupina Atomik Harmonik je dobila novi dve članici, prejšnji pa sta odšli iz skupine. Bili sta Špela Grošelj in Mateja oziroma Tejči. V glasbeni sceni je čedalje več novosti. Moti me le to, da je čedalje več nekvalitetne glasbe.

Urednica Anja Pustak Lajovic, 8. razred

Jezikovni kotiček

Januz nam je pripravil slovensko-albanski slovarček najbolj zanimivih besed.

pozdravi - pershendetje
dobro jutro - mirmenđesi
dober dan - mirdita
dober večer - mirmbrama
živijo - tungatjeta (tung)
adijo, na svidenje - ditnemir
lahko noč - notnemir
hvala - faliminderit
prosim - urtheno
ni zakaj - ska per se
oprosti - umfal
prosim te - te lutem
rad te imam, ljubim te - tedua
ljubezen - dashuri
koliko je ura? - n sa osht ora?
brat - vlla
sestra - moter
oče - bab
mati - nana
dedek - babđüşh
babica - đüşhe
noč - nata
dan - dita
učitelj - msus
učiteljica - msuse
vreme - koha
dež - shi
sneg - bora
sonce - djelli
megla - mjeglla

računalnik - kompjuter
ura - ora
miza - tavolina
stol - korika
avtomobil - ker
zajtrk - kaftjall
malica - dreka
kosilo - silla
večerja - darkaglava - krü
oči - süri
denar - pare
očala - süza
sladkarije - ambelcira
mesec - muj
leto - vit
počitek - pushim
kruh - buk
voda - uj
fant - djal
deklica - vajz
punca - chik
hiša - shtepija
stanovanje - banesa
nebo - chjelli
cesta - uthea
knjižnica - librarija
knjiga - liber
trgovina - shitore
lekarna - barnatore
bolnišnica - spital
slaščičarna - ameltore
sladoled - akullore
številka - numer
otrok - themi
morje - deti
zemlja - toka
veter - früma
grmenje - `murmorima
bliskanje - vetima
drevo - druri
vrata - dera
okno - đami
postelja - krevet
omara - arman
luč - drita
dnevna soba - theoma e dites
kopalnica - banjo
torba - chanta
zvezek - fletore
srce - zemer

KNJIŽEVNOST - MOJE NAJLJUBŠE KNJIGE

Urednik: Alem Mešinović

KAZAN, VOLČJI PES

Pisatelj: James Oliver Curwood

Kazan se pred surovostjo nekega lovca umakne v divjino med volkove, kjer zmaga v hudem boju proti vodniku volčjega tropa in dobi družico volčico Sivko ter mladiča Barija. Kazan je dober pes, zato ga imajo vsi radi in je pravi junak.

KRITIKA

Knjigo priporočamo vsem bralcem, ki imajo radi pse in imajo hišne ljubljence. Zato je ocena kar v redu.

10/10

DOBERDOB

Pisatelj: Prežihov Voranc

Zgodba se odvija na soški fronti, kjer slovenski vojak služi avstro-ogrski vojski. Vojak preživlja težke čase; z svojimi prijatelji čaka konec vojne. Vojakom je v takšnih okoliščinah, kakršne so, težko, nekateri so se sovražijo, nekateri pa so prijatelji. Vojaki si želijo konec vojne, radi bi se vrnili k domačim pečem in tam biti z družino.

KRITIKA

Zgodba ima preveč sovraštva. Ima glavne osebe in dobre namene in slabe. Ocena je v redu, zato knjigo priporočam tistim, ki prenesejo vojno.

9/10

PET PRIJATELJEV

Pisateljica: Enid Blyton

Zgodba govori o otrocih, ki razkrivajo uganke, potujejo po krajih in veliko raziskujejo. Z otroki je pes, ki jim pomaga pri raznih ugankah. Zgodbe se razpletajo z različnimi odkritji in otroci želijo priti ugankam do konca. knjiga je priporočena za branje.

KRITIKA

Knjiga je zanimiva in je meni kot kritiku knjig všeč, ker je pustolovska. Ocena je v redu.

9/10

MED JUNAKI JE NAŠ KRANJSKI JANEZ

Zgodba govori o Slovencih, ki služijo avstro-ogrski vojski, o polku, v katerem so slovenski fantje, ki se borijo za Avstro-Ogrsko. Možje, sinovi in vsi fantje so služili vojski in zmagovali in izgubljali razne bitke, v katerih jih je veliko padlo. V knjigi pišejo razne zgodbe, kaj so fantje preživljali na frontah.

KRITIKA

Zgodba je odlična, zato kritike ni.

10/10

VISOŠKA KRONIKA

Zgodba se odvija na Visokem, kjer živi družina, v kateri otroci preživljajo težke čase. Oče jih preganja, da na kmetiji ne lenarijo. Fantič Izidor je pogumen in se le malo očeta boji, ker je že od očeta doživel veliko kazen, da je ostal brez prsta. Izidor odide v mesto. Medtem ko živi v mestu, mu mati na domačiji umre in Izidorjev oče je bolehen.

KRITIKA

Knjiga je zanimiva, ampak kazen je pa kruta za otroka, ki še odkriva življenje.

9/10

VOJNA IN MIR

Knjiga govori o francoski vojski, ki odhaja v Rusijo. Pripravljajo pohod v Rusijo, zgodba govori o Napoleonovem času.

KRITIKA

Knjiga je v redu. Zato je meni kot kritiku všeč.

10/10

STOLETJA SVETOVNIH VOJN

Knjiga govori o bitkah, ki so se dogajale v drugi svetovni vojni. Veliko bitk se je odvijalo, zato je tudi veliko slik in veliko tudi piše. Omenja tudi življenje vojakov na frontah in bojih. Omenja veliko padlih vojakov, mobiliziranih in ubitih v boju.

KRITIKA

Knjiga je v redu, samo je veliko krvi in ubitih. Kot kritik jo ocenjujem za v redu knjigo.

Čveka

Pri slovenščini v 8. in 9. razredu učiteljica razlaga, kako v naš jezik, predvsem v sleng, vdira angleščina. Pove primer: »Kam pa so di adersi disapirčkal?«

Učenci: »Aaa?«

Učiteljica da drug primer: »Lej keto k voka po rufu«

Učenci: »Aaaaa?«

Učiteljica končno opazi, da učenci niti malo ne dojemajo, in se razburi: »Vi še toliko angleško ne znate, da bi slovensko razumeli!!«

Pojasnilo za tiste, ki jim tudi nič ni jasno: Kam pa so di adersi disapirčkal? pomeni v knjižni slovenščini Kam so pa ostali izginili? Prevod stavka Lej keto k voka po rufu pa je Glej mačko, ki hodi po strehi. A zdej anderstendate?

Ajet pri matematiki (3. letnik ADM): Obseg okroglih predmetov lahko izmerimo s pomočjo »gibčljivega« metra ...

V pogovoru o pisanju in literaturi izjavi Elvis, da imajo pisatelji literarne večerje namesto večere. Mislim, da pisatelji ne bi imeli nič proti! Potem ga zanima: »Kaj pa pomeni beseda literatura? Na primer literarni nastop?«
Maja (izkušeno): »Da spiješ en liter, preden začneš!«

Učenci se z učiteljico Sabino pogovarjajo o tem, kaj je banka in kaj dela. Učiteljica vpraša: »Kako rečemo, če nam banka posodi denar?«
Klavdija: »Hvala!«

Pri slovenščini učenci tvorijo pridevnike iz samostalnikov mama, oče, babica. Miha: »Mamičin, očetov, babičev ...☺

Učiteljica: »Učenci, pomislite, od kod izhaja laški ali italijanski enajsterec?«
Borut: »Iz Laškega!«

Alem pri slovenščini: »Fran Milčinski je pisal zgodbe zelo humorsko!«
In nato pri matematiki: »Najdaljša stranica v pravokotnem trikotniku se imenuje **hipofiza** ...«

Pri angleščini v srednji šoli. Učiteljica: »No, kaj pomeni izraz boarding school?«
Darjan (izstrelil): »Šola za borderje!«
Učiteljica (v smeh): »To pa ni ravno pravi prevod.«
Mark (poznavalsko): »To je internat!«
Darjan (ne sliši dobro): »Kaj, internet?«

Slovenščina, spet ta slovnica.

»Učenci, v katero besedno vrsto spada beseda 'prvi'?«

Marko: »Prvi je ... ekhm ... števec!«

Je mislil morda števniki??

Pa še vedno Marko: »Učiteljica, ali se piše pravilno u-prašamo ali o-prašamo?«

Učiteljica, ki je že malce alergična na njegov pravopis: »Grrrrr!«

(Za tiste, ki ne veste: pravilno je **v-prašamo**. In tudi zaimek **jast** se ne piše tako.)

Natalija pri govornem nastopu o tem, kaj vse je počela med počitnicami: »Z mamico sva vsak dan nakupili v trgovini vsakdanje potrebe.«

Borut pri istem nastopu: »Počitnice so minile kratko in so bile prehitre.«

Miha je namesto izraza »besedna analiza« razumel »besedna Mona Liza« ...

Učiteljica: »Kje se je izvajala meščanska glasba?«

Marko: »V meščanskih hišah ...«

Učiteljica: »Kje še?«

Marko: »V barih!«

Mislil je seveda v salonih ☺.

Borut je pri fiziki izumil padalni pospešek (namesto težni oz. gravitacijski), Marko pa je pri matematiki namesto korenjenec zapisal korenjnjnec!

Januz predstavlja pisatelja Levstika: »Levstik je bil tajnik tržaške **čistilnice!**« (Ubogi Levstik, zdaj so ga dali kar čistiti v italijansko čistilnico, namesto da bi bil tajnik tržaške čitalnice!)

Atos razlaga, da je bilo na avtocesti križno trčenje! Verjetno je mislil verižno?!?

Magda: »Sredica suha je kruha ... ekhm ... ne, sredica kruha je suha, sem hotela reči!«

Učiteljica pri slovenščini dodatno izobražuje učence: »Ednini se po latinsko reče singular, dvojini dual ...«

»... trojina pa je trual!« jo hitro dopolni Alem.

Borut pri glasbi vpraša učiteljico: »A bomo letos kaj rocka poslušali?«

Januz presenečeno: »A Roka Mulca?«

Mihov prevod angleškega stavka: »While he was riding a bike« se glasi »Medtem ko je jahal bika«!

Dijaki izmenjujejo svoja mnenja. Atos poseže v prepir: »Dajmo vsaj do konca leta obdržat te dobre konflikte!«

Miha zgroženo: »Če nam bo učiteljica Damijana pri biologiji kazala čreva in možgane, bom šel kar na porodniško!«

Naša misel
Glasilo učencev in dijakov Zavoda za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani
Mentorica: Aksinja Kermauner
Likovna oprema in računalniško oblikovanje: Aksinja Kermauner
Založil, izdal in razmnožil: Zavod za slepo in slabovidno mladino, Langusova ulica 8,
1000 Ljubljana
Za založbo: Katarina Šimnic
Junij 2010